

Bilag 2.

Eksempler på det foreslåede skattesystems hensyntagen til skatteydernes forsørgerstilling.

Skattepligtig indkomst	6 000	8 000	10 000	12 000	15 000	18 000	20 000	25 000
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Enlig ikke-forsørger	368	624	1 000	1 640	2 800	4 190	5 150	7 550
Ægtepar uden børn	160	480	800	1 120	1 600	2 800	3 600	6 100
— med 1 barn	÷ 220	320	640	960	1 440	2 400	3 200	5 600
— — 2 børn	÷ 480	÷ 328	252	752	1 232	1 880	2 640	4 950
— — 3 —	÷ 720	÷ 720	÷ 160	260	960	1 520	2 200	4 350
— — 4 —	÷ 960	÷ 960	÷ 848	÷ 188	632	1 312	1 680	3 700

Bilag 3.

Ægtefællers beskatning i udlandet.

A. Vesttyskland.

I januar 1957 afsagde den vesttyske højesteret en dom, hvorefter sambeskatning — i det omfang, denne beskatningsform medførte højere skat, end om ægtefællernes indkomster blev beskattet hos to enlige personer — blev erklæret grundlovsstridig og i strid med menneskerettighederne. Dette var ensbetydende med et påbud til den tyske lovgivningsmagt om at afskaffe merbeskatning som følge af sambeskatning.

Påbuddet blev efterkommet ved en ny skattelovgivning fra foråret 1958, der fik virkning fra 1. januar 1958. Herefter er sambeskatningsproblemet i Tyskland løst således:

1) Der er indført proportionalbeskatning med 20 pct. af indkomst hos forsørgere med indkomst op til 16 000 DM. Ægtefællers indkomst lægges ganske vist sammen og beskattes under ét, men da beskatningen er proportional, beskattes hustruindkomst ikke højere, end den ville, om hun havde tjent den som enlig. Dette løser sambeskatningsproblemet for ca. 95 pct. af de tyske skatteydere.

2) Indkomster hos ægtefæller, der tilsammen har over 16 000 DM, lægges sammen og deles i to lige store dele, d. v. s. splitting-systemet, som er overtaget fra USA. Da beskatningen af indkomst over 16 000 DM er progressiv, betyder dette en lempelse af den hidtidige beskatning af

ægtefæller. Splitting anvendes, hvadenten begge ægtefæller eller manden (hustruen) alene tjener indtægten.

3) Der er endelig ret for ægtefæller til at forlange at blive særskilt beskattet, men denne mulighed er uden praktisk betydning, da reglerne under 1) og 2) altid fører til den laveste skat.

B. USA.

I USA kan ægtefæller vælge mellem sambeskatning og individuel beskatning.

1) Sambeskatning.

I dette tilfælde sendes der kun én. — af begge ægtefæller underskrevet — selvangivelse ind. Deres indkomster og fradrag lægges sammen og beskattes under ét. Den (progressive) skatteskala, de beskattes efter, er imidlertid indrettet i overensstemmelse med splitting-systemet, således at de kun kommer til at udrede skatten med det beløb, som to selvstændige skatteydere, der hver har halvdelen af ægtefællernes samlede indkomst, skulle have betalt i skat. Det var indtil 1955 indrettet således, at sambeskattede ægtefællers indkomster udtrykkeligt deltes i to lige store dele, som derefter beskattedes efter samme skala som enlige skatteydere. Fra 1955 har man imidlertid haft en særskilt skatteskala for sambeskattede ægtefæller, hvori man har „indbygget“ den tidligere splitting; man opnår derved